

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011274
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3122011274.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci odsúdeného Z. D., nar. XX.XX.XXXX vo K. D., trvale bytom K. D., Y. XXX/X, okres K. D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, v konaní o návrhu odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pre trestný čin prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 24. januára 2023 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 37Pp/369/2022 zo dňa 14. novembra 2022 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného Z. D. z
a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Odsúdený Z. D., nar. XX.XX.XXXX vykonáva tresty odňatia slobody postupne mu uložené a nariadené trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš pod sp. zn. 10T/38/2019 zo dňa 11. júna 2019, právoplatným dňa 22. júna 2019, vo výmere 1 (jeden) rok pre trestný čin prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zákona, trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš pod sp. zn. 3T/90/2015 zo dňa 28. septembra 2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš pod sp. zn. 3T/90/2015 zo dňa 11. novembra 2019 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov pre trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Tr. zákona a pre trestný čin prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona a napokon rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš pod sp. zn. 10T/91/2019 zo dňa 09. decembra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 4To/13/2020 zo dňa 20. februára 2020 vo výmere 4 (štyri) mesiace pre trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, na výkon ktorých bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na výkon týchto postupne uložených trestov nastúpil odsúdený dňa 21. augusta 2019 a predpokladane ich má vykonať dňa 21. júna 2023. Lehota na podanie návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie odo dňa 21. júla 2021. Uzneseniami Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 6Pp/157/2021 zo dňa 27. júla 2021 a Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 2Tos/131/2021 zo dňa 04. októbra 2021 (v spojení oboch citovaných rozhodnutí) už bol raz návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnutý.

Dňa 23.06.2021 (po uplynutí zákonnej jednoročnej lehoty odo dňa 04. októbra 2021, kedy bol odsúdenému už raz zamietnutý návrh na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 415 odsek 1 veta druhá Tr. poriadku) bol Okresnému súdu Trenčín doručený opakovaný návrh odsúdeného Z. D. na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. novembra 2021 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 37Pp/369/2022 tak, že podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona návrh odsúdeného Z. D. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie (zo všetkých troch zákonných podmienok iba jednu - formálnu podmienku).

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu podal odsúdený Z. D. sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia krajského súdu písomne neodôvodnil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci bola podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodná.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmiennečného prepustenia. Až splnenie formálnych podmienok (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálnymi podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie v jeho správaní vo výkone trestu, očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby, s prípadne nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie jeho účinku.

V posudzovanej veci síce odsúdený Z. D. splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uložených trestov už dňa 21. júla 2021 a súčasne uplynula zákonná doba jedného roka v zmysle § 415 odsek 1 veta druhá Tr. poriadku, kedy mohol opätovne požiadať o prejednanie návrhu na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zo zhodných trestov. Avšak vykonanie zákonom zodpovedajúcej časti uloženého trestu (súčtom všetkých troch postupne nariadených trestov odňatia slobody) a opätovne iba priemerné hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu stále nepostačuje ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš vysoké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na možnosti jeho nápravy a osobných pomeroch s prihliadnutím aj na očakávaný účel trestu (§ 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona). Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t.j. či odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie a či možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ÚVTOS“) Dubnica nad Váhom vyplýva, že odsúdený je slobodný, s neukončeným základným vzdelaním, pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody bol nezamestnaný. Do ÚVTOS Dubnica nad Váhom bol premiestnený dňa 10.09.2019 z Ústavu na výkon väzby Banská Bystrica. Správanie a vystupovanie odsúdeného voči personálu považoval za slušné, porušenie ústavného poriadku a časového rozvrhu

dňa nebolo zistené. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje bez pripomienok a v kolektíve odsúdených je jeho správanie nekonfliktné, prispôsobivé. K trestnej činnosti zaujíma (stále iba) čiastočne kritický postoj, vzhľadom na menšiu otvorenosť, jej okolnosti opisuje vecne. V minulosti bol pracovne zaradený na pracovisku s dohľadom v ústave, kde vykazoval priemerné pracovné výkony. Počas doterajšieho výkonu trestu bol odsúdený dvakrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Riaditeľ ÚVTOS Dubnica nad Váhom konštatoval, že odsúdený stanovený program zaobchádzania plní čiastočne v bodoch edukácia z dôvodu čiastočne kritického postoja k trestnej činnosti, aktivity vo voľnom čase z dôvodu pasívnejšieho využívania svojho voľného času, zaraďovania do práce, nakoľko v čase pracovného zaradenia nedosahoval požadované pracovné výsledky a v bode vzťahy s vonkajším prostredím z dôvodu absencie kontaktu s rodičmi. Resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá, na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

Vzhľadom k vyššie uvedenému okresný súd správne na verejnom zasadnutí po vypočutí odsúdeného a vykonaní ďalších relevantných dôkazov skonštatoval, že odsúdený (opätovne) nespĺnil materiálnu podmienku, teda že by počas doterajšieho výkonu trestu preukázal adekvátny stupeň svojho polepšenia sa. Je to odôvodnené nielen tým, že odsúdený počas zaradenia na pracovisko v ústave na výkon trestu odňatia slobody vykazoval iba priemerné pracovné výsledky a bol pasívnejší vo využívaní svojho voľného času, ale predovšetkým v dôsledku toho, že má stále čiastočne kritický postoj ku svojej spáchanej trestnej činnosti.

Rovnako nebola naplnená ani ďalšia materiálna podmienka spočívajúca v očakávaní, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Krajský súd v tej súvislosti považuje za nutné uviesť, že negatívny charakter má predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejme, že odsúdený Z. D. bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný (u prvého odsúdenia sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený), pričom v minulosti už bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. Je síce v produktívnom veku, ale pred výkonom trestu nebol zamestnaný, nemá dokončené základné vzdelanie a zrejme aj v dôsledku nedostatku finančných prostriedkov páchal opakovane majetkovú trestnú činnosť. V tomto smere sa minulo účinkom jeho podmienene odsúdenie (podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody) realizované trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš pod sp. zn. 3T/90/2015 zo dňa 28. septembra 2015, kedy v skúšobnej dobe nevedol riadny život, nespĺnil svoje povinnosti (nahradiť škodu poškodenej K. I., zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie), navyše sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti (trestného činu prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zákona) a musel mu byť nariadený výkon trestu. Ani predchádzajúce odsúdenia teda u neho nespĺnili zákonom predpokladaný účel. Povaha trestných činov spáchaných odsúdeným a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k opakovanému páchaniu trestných činov, spolu so závermi hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Dubnica nad Váhom, odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že stále nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli k opakovanému páchaniu trestných činov a preto nemožno dôvodne predpokladať, že povedie na slobode riadny život.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného Z. D. podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.